

Ὕμνος τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου πρὸς τὴν Παναγία

Δέσποινα Παντευλόγητε, Ὑπέραγνε Παρθένε, Παράδεισε Πανθαύμαστε, Κῆπε Καλλωπισμένε, Σέ δυσωπῶ, Πανάχραντε, χαρίτωσον τό νοῦν μου, κατεύθυνον τὰς σκέψεις μου, φώτισον τὴν ψυχὴν μου.

Κόρη με ποίησον ἀγνόν, πρᾶον, σεμνόν, ἀνδρεῖον, ἡσύχιον καὶ κόσμιον, εὐθύν, ὄσιον θεῖον, ἐπιεικῆ, μακρόθυμον, τῶν ἀρετῶν δοχεῖον, ἄμειπτον, ἀνεπίληπτον, τῶν ἀγαθῶν ταμεῖον.

Δός μοι σοφίαν, σύνεσιν καὶ μετριοφροσύνην, φρόνησιν καὶ ἀπλότητα καὶ ταπεινοφροσύνην.

Δός μοι νηφαλιότητα, ὄμμα πεφωτισμένον, διάνοιαν ὀλόφωτον, πνεῦμα ἐξηγνισμένον.

Ἀπέλασον τὴν οἴησιν, τὴν ὑπερηφανίαν, τὸν τύφον, τὴν φυσίωσιν καὶ τὴν ἀλαζονείαν, τὴν ὕβριν, τὸ ἀγέρωχον, τὴν ὑψηλοφρονύνην, γλῶσσα μεγαλορρημόνα, ἰσχυρογνωμοσύνην. Τὴν ἀστασίαν τὴν φρικτὴν, τὴν περιττολογίαν, τὴν πονηρίαν τὴν πολλήν, καὶ τὴν αἰχρολογίαν.

Χάρισαί μοι, Πανάχραντε, τὴν ἠθικὴν ἀνδρείαν, τὸ θάρρος, τὴν εὐστάθειαν, δός μοι τὴν καρτερίαν.

Δός μοι τὴν αὐταπάρησιν, τὴν ἀφιλαργυρίαν, ζῆλον μετ' ἐπιγνώσεως καὶ ἀμνησικακίαν.

Δός μοι ἀκεραιότητα, εὐγένειαν καρδίας, πνεῦμα εὐθές, εἰρηνικόν, καὶ πνεῦμα ἀληθείας.

Φυγάδευσον, Πανάχραντε, τὰ πάθη τῆς καρδίας, τὰ πολυώνυμα, Ἀγνή, τῆς ἠθικῆς δειλίας.

Τὴν ἀνανδρείαν τὴν αἰσχροάν, τὸ θάρρος, τὴν δειλίαν, τὴν ἀτολμίαν τὴν δεινήν καὶ τὴν ἀπελπισίαν.

Ἄρον μοι, Κόρη, τὸν θυμόν καὶ πᾶσαν ραθυμίαν, τὴν ἀθυμία, τὴν ὀργήν, ὡς καὶ τὴν ὀκηρίαν.

Τὸν φθόνον, τὴν ἐμπάθειαν, τὸ μίσος, τὴν κακίαν, τὴν μῆνιν, τὴν ἐκδίκησιν καὶ τὴν μνησικακίαν.

Τὴν ἔριδα τὴν εὐτελεῖ καὶ τὴν πολυλογίαν, τὴν γλωσσαλγίαν τὴν δεινήν καὶ τὴν βωμολοχίαν.

Δός μοι, Παρθένε, αἴσθησιν, δός μοι εὐαισθησίαν.

Δός μοι συναίσθησιν πολλήν καὶ εὐσυνειδησίαν.

Δός μοι, Παρθένε, τὴν χαρὰν Πνεύματος τοῦ Ἁγίου.

Δός μοι εἰρήνην τῇ ψυχῇ, εἰρήνην τοῦ Κυρίου.

Δός μοι ἀγάπην, ἔρωτα θεῖον, ἐξηγνισμένον, πολύν, θερμόν καὶ καθαρὸν καὶ ἐξηγιασμένον.

Δός πίστιν ζῶσαν, ἐνεργόν, θερμὴν, ἀγνήν, ἀγίαν, ἐλπίδα ἀδιάσειστον, βεβαίαν καὶ ὀσίαν.

Ἄρον ἀπ' ἐμοῦ, Παρθένε, τὸν κλοιὸν τῆς ἀμαρτίας, τὴν ἀμέλειαν, τὴν μέθην, τὴν ἀνελεημοσύνην, τὰ κακὰς ἐπιθυμίας, τὴν δεινὴν ἀκολασίαν, γέλωτας τῆς ἀσελγείας καὶ τὴν πᾶσαν κακουργίαν.

Σωφροσύνην δός μοι, Κόρη, δός ἐγκράτειαν, νηστείαν, προσοχὴν καὶ ἀγρυπνίαν καὶ ὑπακοὴν τελείαν.

Δός μοι προσοχὴν ἐν πᾶσι καὶ διάκρισιν ὀξεῖαν, σιωπὴν καὶ εὐκοσμίαν, καὶ ὑπομονὴν ὀσίαν.

Ἐπιμέλειαν παράσχου, Δέσποινα, πρὸς ἐργασίαν, πρὸς τελείωσιν καὶ ζῆλον ἀρετῶν πρὸς γυμνασίαν.

Τὴν ψυχὴν μου, τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦ μου, Παναγία, τήρει ἐν ἀγίωσύνῃ, φύλαττε ἐν παρθενίᾳ.

(Τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως)